

[A. W. Larsen.]

i et bestemt område af landet, mens det modsatte, for få, for dårlige og for dyre boliger, får befolkningen til at afholde sig fra at søge til sådanne områder eller, hvad der er værre, får den hjemmehørende befolkning til at søge væk fra området med deraf følgende stagnation eller tilbagegang i befolkningstallet.

Da stagnation og tilbagegang i befolkningstallet ofte hænger sammen med eller medfører en træg eller manglende erhvervs-mæssig udvikling, og da dette igen ofte har sammenhæng med boligspørgsmålet, må det anses for at være en naturlig opgave for den centrale administration i snævert samarbejde med de lokale kommunale myndigheder at imødegå denne uheldige udvikling, blandt andet ved at yde hjælp og støtte til kommunerne i disse områder, så det kan blive muligt at løse disse problemer på en for alle parter fornuftig og hensigtsmæssig måde, og dette kan blandt andet lade sig gøre gennem statens bygge- og boligfond ved at tilgodese kommunerne i de nævnte områder ved fordelingen af bygge- og boligfondens midler og ved at stille større beløb til rådighed til disse formål.

Nu ved alle, der kender den politiske udvikling på dette område, at den egentlige grund til, at det ikke kan lade sig gøre at imødekomme tilnærmelsesvis alle ønsker, der fra de enkelte kommuner fremsættes med hensyn til at få andel i bygge- og boligfondens midler, skyldes, at fonden rent beløbsmæssigt er alt for lille til en sådan imødekommelse, og da de nuværende regeringspartier og den siddende regering må siges at have den største andel i denne tingenes tilstand gennem den nedskæring, der fra disse partiers side er foretaget i den først foreslåede bevilling til dette formål, kunne det friste til at stille boligministeren et tillægsspørgsmål, nemlig om ministeren ikke føler sig forpligtet, i alt fald moralsk, over for de betrængte kommuner til at gøre sin formentlig store indflydelse i regeringen gældende på dette område, således at der stilles betydelig større beløb til rådighed for bygge- og boligfondens, så også mindre, men derfor ikke bedre stillede, kommuner kan få en tiltrængt hjælp til udbygning af deres boligarealer gennem statens bygge- og boligfond til imødegåelse af det

boligbehov, der eksisterer i mange af disse kommuner.

Boligminister *Hastrups* svar (21. august 1968):

Ifølge formålet med loven om statens bygge- og boligfond skal der fortrinsvis ydes støtte til kommuner, hvor fremskaffelsen af byggemodne grunde følger de af planlægningen fastsatte retningslinjer. I overensstemmelse hermed er der for udlån til byggemodning og arealkøb opstillet følgende principper for fordelingen af fondens udlånsmidler.

Lånene bør placeres i områder, hvor de må antages at få den størst mulige pris-sænkende eller prisstabiliserende virkning. Fordelingen af midlerne bør endvidere ske på grundlag af en udvælgelse ud fra byudviklingsmæssige hensyn. Endelig bør der — inden for de efter de nævnte kriterier udvalgte kommuner — lægges vægt på at støtte de økonomisk vanskeligt stillede kommuner, herunder kommuner, som har pådraget sig byggemodningsforpligtelser i medfør af byreguleringslovens § 6, og som har et utilstrækkeligt befolkningsunderlag til sådanne investeringer. Disse fordelingsprincipper for byggefondsmidlerne til grundmodning og arealkøb svarer i det store og hele til de af den forrige regering fastsatte principper for fordeling af fondens midler.

Egnsudviklingshensyn alene kan ikke begrunde lån fra byggefonden, men dette er ikke en følge af boligministeriets administrative praksis. Som bekendt blev der under folketingets behandling af byggefondsloven af venstre, det konservative folkeparti og det radikale venstre stillet ændringsforslag om, at egnsudviklingsmæssige hensyn skulle tilgodeses ved fondens udlån, men dette ændringsforslag blev forkastet af det daværende flertal. Blandt de overvejelser, regeringen i øjeblikket gør sig vedrørende egnsudviklingen, indgår også spørgsmålet om støtte til byggemodning i egnsudviklingsområderne.

Det kan tilføjes, at hvor såvel egnsudviklings- som byudviklingshensyn gør sig gældende, kan egnsudviklingshensynet imidlertid medvirke til, at lån kan bevilges. Som et eksempel herpå kan nævnes det til Ålborg bevilgede lån til grundmodningsarbejder. Ved afgørelsen af denne lånesag blev der